

TÄZETTE #2

THEATERAANZEE.BE

VRIJDAG 29/07/2016

'JE MAG NIET TE HANDIG WORDEN' TWEDE GENERATIES AAN HET WOORD

Hij was de centrale gast in 2005. Het was het jaar waarin TAZ als zomerfestival uitpakte met een nieuwe huisstijl, inclusief een nieuw logo: een strakke compositie in zwart en geel, ontworpen door Mathias Timmermans, met een hashtag *begot* (een hashtag in 2005? Dat was, welja, *cutting edge* voor die tijd). Achter dat logo kon een geoefende theaterliefhebber het karakteristieke profiel van Peter Van den Eede van de Koe herkennen – het begin van een nieuw TAZ-hoofdstuk met klinkende namen als Wim Opbrouck, Arne Sierens, Josse De Pauw, Stijn Meuris en Marijke Pinoy. Sindsdien is Van den Eede zowat op elke editie aanwezig. Van heel vroeg tot heel laat: als speler met de Koe, als medewerker aan jury's, workshops en masterclasses, en – op de uren dat heel wat bezoekers aan platte nachtrust toe zijn – als theateraal performer op de dansvloer van de afterparty's die TAZ, terecht of onterecht, de reputatie geven van een jaarlijkse aanslag op de Belgische volksgezondheid.

Zij is jong, pas afgestudeerd en heeft weinig of niks met de zee, zo blijkt. Maar daar wil ze vanaf deze zomer verandering in brengen. Heleen Desmet is afkomstig uit het Leuvense, studeerde daar aan LUCA School of Arts en werd op basis van

Sneeuwlicht naar Oostende uitgenodigd als 'jonge maker'. *Sneeuwlicht* is een door haarzelf geschreven voorstelling: over drie vrienden die een salon over de beeldende kunstenaar Hugo Veldt organiseren. Dat gaat gepaard met de nodige misverstanden en onverwachte gebeurtenissen, maar heel veel wil de auteur/actrice er niet over kwijt: het publiek moet een en ander maar zelf komen ontdekken. Heleen Desmet: "Wat ik interessant vind, is hoe een persoonlijke *point of view* de zogenaamde realiteit – als die al bestaat – kan beïnvloeden. Iedereen bekijkt de dingen vanuit zijn of haar context, waardoor er evenveel percepties zijn als werkelijkheden."

Naar aanleiding van deze feesteditie brachten we de twee samen, als eerste ontmoeting in een korte reeks dubbelinterviews. Twee generaties theatermakers op TAZ: wat hebben ze met elkaar gemeen? En hoe kijken ze vooruit: naar hun artistieke praktijk in de toekomst?

Peter Van den Eede: "Wij vertrekken al jaren van een wit blad. Willem (de Wolf, SH) en ik komen een uur of drie samen, om te praten. En dan gaan we naar huis en beginnen we te schrijven. De dag erna komen we opnieuw samen om die teksten te bespreken, enzovoort."

“De meeste van onze teksten staan dus vast, al lijkt dat voor het publiek vaak niet zo. Die werkwijze hebben we al heel lang, maar is sinds de voorstelling *My dinner with André* nog versterkt. In die productie was zestig procent van onze speeltekst exact wat er op het blad stond, dertig procent was geparafraseerd – dezelfde inhoud in andere bewoordingen – en tien procent was improvisatie. Die drie niveaus moesten naadloos in elkaar overgaan. Het belangrijkste daarbij is de attitude: de vrijheid nemen om soms af te wijken van de tekst. Dat moet kunnen, al was het maar om die typische toon tegen te gaan: de toon van een speeltekst die duidelijk van buiten is geleerd. Dat laatste willen we absoluut vermijden.”

Klinkt dat herkenbaar, Heleen?

Heleen: “Zeker. Maar wij zijn nog niet op dat punt beland: dat we iets kunnen opschrijven en dat het dan zo is. Wij hebben improvisatie nodig omdat we nog aan het zoeken zijn.”

Is *Sneeuwlicht* jouw eerste tekst?

Heleen: “Ik heb al eerder teksten geschreven voor theater. Maar mijn bachelorproef was de eerste die ik als volwaardige voorstelling heb gespeeld en afgewerkt. *Sneeuwlicht* is mijn afstudeervoorstelling. En ook het eerste stuk dat ik voor meerdere spelers heb geschreven.”

Heb je al voorstellingen van de Koe gezien? TAZ-programmator Sophie De Somere ziet wel affiniteiten tussen jullie voorstelling en die van Peter en cie. Al was het maar, en ik citeer, omdat er ‘over kunst gefilosofeerd wordt’.

Heleen: “Een aantal jaar geleden heb ik inderdaad *Zwart* gezien... Die voorstelling heeft zeker impact gehad op mijn manier van werken. Ik heb vervolgens wel mijn eigen parcours gevolgd, maar ik vermoed dat er wel enige invloed is geweest, ja, bewust of onbewust.”

Peter: “In *Zwart* begonnen we met een uiteenzetting: over de geschiedenis van de beeldende kunst, van de renaissance tot 1913 – het jaar waarin de Russische kunstschilder Malevich zijn concept bedacht voor zijn beroemde doek: het zogenaamde ‘Zwart vierkant’.

“Zo gebeuren de dingen nu eenmaal. Je gaat iets bekijken, film of theater, je leest een boek... Onbewust sleep je dat allemaal mee en wordt je verbeelding gevoed. *(Tot Heleen:)* Weet je wat je zou moeten zien? *Het Weiss-effect*. Niet omdat het mijn dochters zijn, maar omdat het inhoudelijk veel te maken heeft met jouw voorstelling, als ik het zo hoor...”

Heleen: “Je bent in ieder geval niet de eerste die mij die tip geeft. *(lacht)* Ik ga ook zeker proberen om nog binnen te geraken. Ik wil sowieso zoveel mogelijk leeftijdsgenoten aan het werk zien op deze editie. Ik ben benieuwd waar zij mee bezig zijn. Ik ben al eerder op Theater Aan Zee geweest, maar de vorige jaren keerde ik na elke voorstelling direct weer naar huis. Ik heb daardoor al veel gemist, besef ik nu. Maar ik ben als

kind ook nooit vaak naar zee geweest, ter verduidelijking. Die connectie ben ik nu volop aan het maken.”

Bij Peter is die connectie al enkele jaren een feit, wat TAZ betreft.

Peter: “We hebben intussen zelfs al een appartement in Oostende. Het klopt: ik heb al lang iets met Oostende, en met TAZ in het bijzonder. Ik hou doorgaans niet van festivals, maar dit festival vormt de uitzondering op die regel. Bij de meeste festivals voel ik me al heel snel overbodig – zeker als ik zelf niet moet spelen. Of ik voel me alsof ik in een etalage sta. Maar hier in Oostende kijkt niemand op van mijn aanwezigheid. De mensen zijn me al gewoon.

“En wat het nachtleven van TAZ betreft: wat kan ik zeggen? De nacht inspireert mij...”

Heleen lacht.

Peter: “Alleen moet ik overdag natuurlijk nog een beetje kunnen functioneren. Daarom ga ik meermaals per week hardlopen: op de dijk. Naar Mariakerke en terug. Dat helpt. *(Tot Heleen:)* Ik wil je zeker niet in het verderf storten of zo. Maar euh... het is wel de moeite.”

Het verderf op TAZ is de moeite waard, waarvan akte. Heleen, jij bent pas afgestudeerd en wordt geconfronteerd met een kunstenveld waarin flink gesnoeid is in de budgetten. Dat belooft niet veel goeds voor de projectsubsidies volgend jaar: er kondigt zich een grote file aan, met meer aanvragen dan echte kanshebbers. Hoe deprimerend is dat?

Heleen: “Deprimerend is niet het juiste woord. Ik vind het wel moeilijk om die situatie goed in te schatten. Wellicht ga ik trouwens nog een jaar bijsonderen. Maar het is waar: het is mijn droom om op termijn een eigen gezelschap op te richten, met enkele vrienden. Maar depressief ben ik vooralsnog niet. Als ik rond mij kijk, zie ik vooral een grote bereidheid: we gaan wel manieren vinden om ons ding te doen. Op welke manier ook. Waarbij ik me uiteraard zeer gelukkig prijs dat ik op TAZ ben uitgenodigd. Het is de kans bij uitstek om contacten te leggen, mensen aan te spreken, noem maar op.”

Peter: “Dat is de kracht van een nieuwe generatie. Die heeft per definitie hopen energie en is flexibel in wat ze wil bereiken, op korte en langere termijn. In de jaren tachtig was het ook kommer en kwel in het Vlaamse theater, maar soms moet je gewoon ‘foert’ zeggen en ervoor gaan. Als jonge maker kan of wil je gewoon niet geloven dat je misschien niet aan de bak zult komen. Dat is gewoon geen optie. En die attitude is nodig. Nog steeds, helaas.”

Hoe moeilijk is het, Peter, om de muze nog te strikken, na zoveel jaren?

Peter: “Het verhaal van de Koe is er een van verschillende persoonlijkheden die de revue passeerden. Sinds zeven jaar is er de samenwerking met Willem, en die is zeer vruchtbaar. We hebben elk een andere manier van schrijven, maar onze stijlen verstrengelen zich mooi, vind ik. Vaak weten we na verloop van tijd niet meer wie wat geschreven heeft. Maar ook Natali (Broods, SH) is zeer belangrijk: als klankbord, voor de dramaturgische lijn. Natali wijst ons op wat er nog ontbreekt bijvoorbeeld, waar de gaten zitten. De definitieve speeltekst schrijven we trouwens met drie, liefst na een reeks proefvoorstellingen.”

“Een speler moet métier opbouwen op scène: door veel te spelen, te herhalen... Maar dan komt de fase dat je in routines vervalst. Je wordt als het ware te handig, te gehaaid. Dan komt het erop aan om iets van je oorspronkelijkheid, van je onhandigheid terug te vinden.”

Heleen: “Het liefst wil ik beide combineren: schrijven en spelen. Maar ik heb al gemerkt dat je tegen de muur loopt als er niemand in de zaal zit die meekijkt. Dan moet je voortdurend switchen tussen je eigen spel en de nood aan overzicht op het geheel. We hebben dat proberen op te vangen door onze repetities te filmen. Maar dat werkte niet: we hebben daar vooral veel tijd mee verloren. Nu nodigen we mensen uit om feedback te geven.”

Peter: “Dat herken ik natuurlijk. Ook onze voorstellingen hebben publiek nodig. Die aanwezigheid brengt helderheid en inzicht. Dan heb je een kompas en kun je varen.” *(SH)*

EEN (VER)GEZICHT OP DE ZEE
CLARA VAN DEN BROEK EN KORNEEL HAMERS
OVER ZEESTUK VAN SKAGEN

De Koninklijke Villa is een mythische plek waar je niet achteloos voorbij kunt kuieren. Het is dat mysterieuze huis dat wij, kinderen nog, vanaf de flanken wilden bestormen. De minutieus onderhouden tuin waar wij, pubers al, de liefde leerden kennen. Het is de Olympusberg van Oostende die - in al zijn smetteloos witte onbereikbaarheid - over een onvermoeibare zee uitkijkt, op een afstand die tegelijk ver én dicht genoeg is om jezelf aan de lokroep van diezelfde zee over te geven zonder in gevaar te komen.

Op precies die plek heeft SKaGeN een constructie neergepoot die je uitnodigt om de zee met hen te herontdekken, want ook wij, volwassenen ondertussen, zijn onvermoeibaar. “De zeeschilderkunst bestaat 400 jaar,” vertelt Clara van den Broek, “en in die 400 jaar hebben zoveel schilders hun tanden op de zee stukgebeten. Het is een plaats van verderf, maar ook van verlangen. De zee verniet en geeft leven, ze valt helemaal niet op een doek vast te pinnen. Wij hebben onze verbeelding losgelaten op die talloze zeestukken en er ons eigen zeestuk uit gedistilleerd.”

“Aan de zee valt zoveel toe te dichtten,” vult compagnon Korneel Hamers aan, “maar wat wij willen doen is haar omkaderen. Letterlijk. We willen die mensen bereiken die, net als wij en al die schilders, hun kar stukrijden op de zee, en hen samenbrengen in een soort museum. Inclusief audiogids met niets dan accurate informatie!” Maar daarnaast ook een rist van personages, een negenkoppig damesensemble én een soundtrack die je na de voorstelling kunt kopen ten voordele van Vluchtelingenwerk Vlaanderen.

“Het was niet onze primaire intentie om de vluchtelingen-problematiek aan te raken,” legt Clara uit, “maar het was onmogelijk om er blind voor te blijven tijdens het creatieve proces. Het verhaal van vluchtelingen is onlosmakelijk met de zee verbonden, en het is dan ook op die manier tot ons gekomen. Alsook het verhaal van vissersvrouwen die hun vagina’s aan de zee tonen om hun maandenlang afwezige geliefde terug te lokken.” Korneel beaamt ons vermoeden: “Er zit genoeg materiaal in dit stuk om zeven uur te vullen.” “Maar we houden het op een tachtigtal minuten,” besluit Clara. *(DB)*

VR 29/07 T/M DO 04/08 (NIET OP ZO 31/07 EN DI 02/08), OM 11U EN 15U, BEHALVE OP VR 29/07 ENKEL OM 15U EN OP DO 04/08 ENKEL OM 11U

APÉRO IN VRIJSTAAT O. POËZIEPROGRAMMA VANDAAG VAN START

Deze namiddag wordt in de Panoramazaal naar jaarlijkse gewoonte het immer populaire boekenprogramma *Uitgelezen aan zee* op gang getrapt. Voor de eerste aflevering werden naast het driekoppige vaste panel twee belezene burgemeesters uitgenodigd, Job Cohen en Daniël Termont. De Gentse burgervader moest evenwel verstek laten gaan en wordt vervangen door zijn partijgenoot Tom Balthazar. Op tafel liggen *Een heel leven* van de Oostenrijkse bestsellerauteur Robert Seethaler en *Moussa of de dood van een Arabier*, de gelauwerde debuutroman van Kamel Daoud waarin de Algerijnse schrijver de anonieme ‘Arabier’ uit Albert Camus’ *De vreemdeling* een naam, een gezicht en een geschiedenis geeft.

Parallel met het jong theater- en muziekwerk wordt ook in het literatuurluik op TAZ uitvoerig aandacht geschonken aan aanstormend letterentalent. Proza en poëzie springen daarbij vrolijk haasje-over: de ene dag kan je terecht bij *De debutanten*, waarin telkens twee auteurs hun debuut voorstellen, de andere dag word je omstreeks elven uitgenodigd voor een *Apéro poëzie* met zicht op zee. Gisteren beten romanciers Lize Spit en Kris Van Steenberge de spits af, vandaag volgt de eerste lyrisch opgeluisterde borrel met de directeur van het Poëziecentrum Carl De Strycker als *master of ceremony*. Centrale gast Termont en dichteres Hagar Peeters gaan met elkaar in gesprek over de politiek geëngageerde poëzie van Neruda, en Ineke Riem draagt voor uit haar eerste gedichtenbundel *Alle zeeën zijn geduldig*. *TAZette* vroeg De Strycker gisteren al om wat meer toelichting bij de vier poëzieaperitieven.

De formule van het poëzieprogramma is wat veranderd ten opzichte van de afgelopen jaren: naast twee jonge dichters wordt dit jaar iedere keer ook een centrale gast en een dichter(es) van zijn keuze uitgenodigd. Vanwaar die aanpassing?

“Tegenover *Prinsen en Prinsessen der Poëzie*, het poëzieprogramma van de voorbije twee jaar, wordt het aanbod evenwichtiger. *Prinsen en Prinsessen* spitte toe op een publiek van poëziehardliners, die ook erg geïnteresseerd zijn in nog relatief onbekende dichters. Zoals je aangeeft combineren we deze keer een jonge dichter(es) met een poëzieliefhebber, die vaak een publiekstrekker uitnodigt. Zo willen we een breder publiek warm maken voor poëzie. Bovendien leveren zulke combinaties meer gespreksstof op, omdat we over het hele oeuvre van een dichter(es) kunnen spreken en niet uitsluitend over een debuutbundel.”

Het tijdstip en de locatie zijn eveneens veranderd. Vrijstaat O. is tijdens deze TAZ de vrijplaats voor de letterenvedetten.

“Inderdaad. Het aanvangsuur wordt verplaatst van acht uur ‘s avonds naar elf uur ‘s ochtends. Op TAZ gaat het merendeel van het publiek ‘s avonds immers liever naar het toneel. Dit jaar kunnen de toeschouwers de dag beginnen met een poëzieaperitief en beëindigen met een theatervoorstelling. Het zullen luchtige gesprekken worden, met zicht op zee en een borrel erbij. De setting is geschikter, want intiem en poëtisch.

De gesprekken zullen bovendien afgewisseld worden met video- en audiofragmenten, zoals een filmpje van een symfonisch orkest en een zangeres, die onder leiding van componist-dirigent Dirk Brossé een muzikale uitvoering van een haiku van Herman Van Rompuy brengen. The Van Jets-frontman Johannes Verschaeve zorgt voor muzikale intermezzo’s en de illustratoren die genomineerd zijn voor de deAuteursprijs 2016 – Serge Baeken, Shamisa Debroey en Wide Vercnocke – tekenen live bij de voorgelezen gedichten. Tijdens het laatste poëzieaperitief, een hommageavond voor de vandaag nog maar weinig gelezen Paul Snoek, tekent Gerda Dendooven. Tom Lanoye wil Snoek die avond de *credits* geven die zijn dichterschap eigenlijk verdient.”

De programmatie is inderdaad opvallend breed. Zo komt bijvoorbeeld Charlotte Van Den Broeck langs, de nieuwste ster aan het Vlaamse poëziefirmament die meer toegankelijke gedichten schrijft. Tonnus Oosterhoffs postmoderne poëzie daarentegen is minder evident voor lezers, laat staan voor luisteraars.

“Het is precies geweldig dat een dichter als Tonnus Oosterhoff, die in Nederland tot de allergrootste behoort maar in Vlaanderen altijd wat onder de radar is gebleven, op TAZ een forum krijgt. Hij schrijft ontzettend grappige, verontrustende gedichten, vaak met flarden tekst uit de alledaagse werkelijkheid erin verwerkt. Oosterhoffs poëzie wordt toegankelijker door ernaar te luisteren, lijkt me: ze leeft van oraliteit en de zeggig stuurt de interpretatie, zoals ook in het theater het geval is.” *(MV)*

VANDAAG, ZO 31/7, WO 3/8 EN VR 5/8 OM 11U IN VRIJSTAAT O.

MEER DAN EEN WEDSTRIJD INTERVIEW MET PIETERJAN VERVONDEL (JONG MUZIEK)

Al twaalf jaar lang programmeert Pieterjan Vervondel het muzikale luik op Theater Aan Zee, waaronder ook de selectie Jong Muziek. Hij schuimde concertzalen en jeugdhuizen af, raakte verzeild in obscure kraakpanden en verwonderde zich over – euh – originele groepsnamen als Honey Dripped Pussy of Spank Me More. Ook voor deze twintigste editie legde hij zijn oor te luisteren tegen alles wat geluid maakt, en alweer levert dit een selectie op om ‘bis!’ tegen te juichen.

Twaalf jaar lijkt lang. Toch is er voor Pieterjan niet bijster veel veranderd. “Ik ben sowieso nooit echt met genres of trends bezig geweest. De bands die mij echt interesseren hebben iets mysterieus rond zich. Ik wil mij afvragen waar een bepaald

geluid vandaan komt of hoe een bepaald idee tot stand is gekomen. Dat tijdloze zit er sowieso in.”

Wat wel wijzigde, is de manier waarop het Jong Werk wordt gepresenteerd. Pieterjan: “We zijn ons steeds meer gaan distantiëren van een traditionele ‘wedstrijd’. Een selectie voor Jong Muziek betekent een tournee van vier dagen, onderdeel zijn van een gemeenschap, samen dingen ontdekken en jezelf uitdagen.”

Die uitdaging zit ook dit jaar weer verscholen in vier uiteenlopende locaties, elk met een eigen apart karakter: van het doorleefde Café De Crayon tot de indrukwekkende binnenplaats van Fort Napoleon. Vanaf morgen kan je op deze locaties terecht voor een bont allegaartje aan jong geweld, klaar om je trommelvliezen op punt te stellen: Natashia Kelly & Brice Soniano, Steiger, De Halve Perziken Op Zware Siroop, Kolfskop, Hast, Marc Melià, Blow en Frie Maline.

Voor morgen raden wij alvast De Halve Perziken Op Zware Siroop aan, een Antwerpse rockband die hoge verwachtingen schept. Pieterjan: “Ik zag ze bezig in Antwerp Music City, een guur kot met graffiti op de muren, zonder PA en omgeven door een walm van sigaretten en alcohol. In het kort, de perfecte plaats voor deze muziek.” *(EV)*

JONG MUZIEK: VAN VR 29/7 TOT VR 5/8. TELKENS OM 11U30 (FORT NAPOLEON), 17U (IN DE STAD, GRATIS), 20U (ATELIER KLEINVERHAAL) EN 22U30 (CAFÉ DE CRAYON).

‘IK HERINNER MIJ VOORAL DIE GROTE KARTONNEN CHEQUE’ INTERVIEW EN VERSLAG ‘KLEINE BEZETTING’

Het jaar 2000. De wereld heeft de eeuwwisseling zonder al te veel kleerscheuren overleefd en ademt gewoon verder. Er is niet veel veranderd. Ook niet in Oostende. De meeuwen *kwèren* even hard als voordien. In de lunaparken verdwijnen de muntjes even genereus en de vis aan de vistrap ruikt nog steeds naar vis aan de vistrap.

Het is zomer en in de Grote Post worden de laureaten van de Jongtheaterprijs bekendgemaakt. De hoofdprijs is voor *Kleine Bezetting*. Natali Broods en Bruno Vanden Broecke lopen de trap van de grote zaal af. Een beetje ongemakkelijk ontvangen ze een grote kartonnen cheque.

Zestien jaar later staan Natali en Bruno opnieuw op dat podium. Deze keer als festivalopener.

Daags voor de voorstelling ontmoeten we Natali.

“In de helft van mijn laatste jaar op Herman Teirlinck mocht ik zelf iets maken. Ik ben toen op zoek gegaan naar een tekst voor

een man en een vrouw. Ik vind die verhouding heel interessant. Hoeveel mooie voorstellingen en films daar ook over gemaakt zijn, het blijft ons vasthouden, we geraken er maar niet over uitgepraat.”

Het is de eerste keer sinds 2000 dat ze *Kleine Bezetting* weer spelen.

“Dat is heel vreemd. We hadden onze kostuums niet meer. De rode zetel die we gebruikten, stond ergens bij de Koe. Bruno had zijn tekst niet meer, dat van mij was een vodge geworden.”

De tekst, uiteindelijk gerestaureerd en in ere hersteld, hebben ze integraal behouden.

“Er zijn wel enkele zinnen waarvan ik nu denk dat ze gedateerd of wat jong en naïef zijn, maar die houden we. We hebben ook niet te veel gerepeteerd. Maandag zijn we in Oostende aangekomen en de vloer opgegaan. Dat is misschien een risico, maar ik wil zien wat de tekst op dat moment met mij gaat doen. Hoe de tekst, zestien jaar later, in het hier en nu gaat leven.”

En effectief, op de eerste festivaldag, in een afgeladen Grote Post, brachten ze *Kleine Bezetting* in het hier en nu tot leven.

Natali Broods en Bruno Vanden Broecke werden weer het koppel. De man en vrouw, de uithoeken van hun verhouding opzoekend. Naar zich toe trekkend en wegduwend. Hortend en stotend. Ze discussieerden, analyseerden, constateerden, stelden diagnoses, vloekten, verwensten, trokken in twijfel, namen een standpunt in, verlieten hun standpunt, praatten, praatten, praatten. Zodat het gesprek niet stilviel. Zodat ze niet uitgepraat geraakten.

“Het gaat over het samenleven tussen die twee mensen. Maar via hun relatie en hun twijfels, gaat het ook over samenleven in de bredere zin. Hoe wij allemaal met elkaar samen leven.”

En dat voel je, als toeschouwer. Op een bepaald moment vertelt Natali een anekdote over muskusossen in de dierentuin. Na veel woorden en een paar omwegen komt ze eindelijk tot het punt van haar verhaal: dat de mens constant op zoek gaat naar de verschillen in de ander. Niet naar de gelijkenissen. Wij moeten altijd anders zijn.

“Wat ik me vooral herinner van die eerste keer TAZ? De grote kartonnen cheque.” Bruno loopt langs het tafeltje: “En, veel achterklap?” “Nee, ik vertelde net over die cheque.” “Met die honderdduizend Belgische frank op?”

Het jaar 2016. Het is zomer in Oostende. Meeuwen, vissen en muntstukken in gokautomaten.

Terwijl Natali en Bruno na zestien jaar *Kleine Bezetting* hernemen, houden een handvol jonge makers hun try-outs. Verspreid over de badstad, voor de eerste keer, voor echt. En straks een grote kartonnen cheque ontvangen. Met die hondderduizend Belgische frank. Er is niet veel veranderd. *(AB)*

DAGKLAPPER: VRIJDAG 29/07/2016

	DRL	ABSENT IMAGES	SARAH VANHEE	INFOSTAND PARK	RAND	GRATIS
		5 ontworpen posters waarmee vluchtelingen in hun eig taal worden aangesproken				
10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN	LEOPOLDPARK		RAND	GRATIS
		TAZette vanaf 11u verkrijgbaar				
10-13U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD €10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
11-20U	DRL	EXPO HIP HIP FLAVORIA (VERNISSAGE)	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	GRATIS
		Opening van de overzichtstentoonstelling die je meeneemt doorheen het erfgoed van Het Alibi Collectief				
11U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
11U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.				
11U00	60'	APÉRO POËZIE	DANIËL TERMONT/HAGAR PEETERS	VRIJSTAAT 0.	LITERATUUR	UV
		Bekende lezers halen hun lievelingsgedichten en favoriete dichters uit de boekenkast. Met Daniël Termont & Hagar Peeters				
11U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.				
11U30	40'	NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO	NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
		Een stem en een bas. Eigen nummers, improvisaties maar ook wat songs van anderen.				
14U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
14-21U	DRL	A PIECE OF 2 - BALANCING HUMAN SIZED ROCKS	STICHTING SOAP/NICK STEUR	T.H.V. KLEIN STRAND	THEATER	GRATIS
		Tijdens deze editie van TAZ worden twee mensgrote rotsblokken met uiterste precisie gebalanceerd.				
14-17U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD €10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
15U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.				
15U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.				
15U00	75'	HET WEISS-EFFECT	HOF VAN EEDE	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
		Drie personages verliezen zich in hun bewondering voor het leven en werk van kunstenaar Edgard Weiss.				
15U00	90'	ZEESTUK (PREMIÈRE)	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
		Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.				
16-23U	DRL	POST PRESENT FUTURE (INSTALLATIE)	RUTH CROSS	VRIJSTAAT 0.	RAND	GRATIS
		Vijf jaar geleden kregen bezoekers de kans om een brief te sturen naar hun toekomstige zelf. Nu is Ruth terug mét de brieven van toen.				
16U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
16U00	90'	UITGELEZEN/DE EERSTE DAG	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMA	LITERATUUR	€10.00
		Live boekenprogramma waarin speciale gasten hun literaire voorkeuren uiten. Met Tom Balthazar & Job Cohen				
16U00	50'	WHEN EVERYTHING IS HUMAN...	WILD VLEES	KAZ	THEATER	UV
		Met behulp van gips doet Wild Vlees een beeldend en fysiek onderzoek naar het bestaan in zijn zuiverste vorm.				
17U00	90'	REVUE HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	€12.00
		Retrospectieve voorstelling met een liveband en dagelijks wisselende gastacteurs en -muzikanten				
17U00	50'	SALUT COPAIN	DOUNIA MAHAMMED	BASISSCHOOL VERMEYLEN	THEATER	€9.00
		Een monoloog die eigenlijk een dialoog wil zijn. Dounia gebruikt taal als medium om op scène te wankelen en te bevragen.				
17U00	45'	STEIGER	STEIGER	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
		Een speelse en filosofische ontdekkingstochten langs jazz, rock, impro, elektronische en klassieke muziek.				
18-21U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD €10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
18U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
18U00	40'	AHIMÉ	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
		Een muzikale zoektocht naar de schoonheid in liefdespijn.				
18U00	65'	SNEEUWLICHT	H. DESMET/A. JOCHEMS/B. KELCHTERMANS	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	€9.00
		Theatervoorstelling rond het leven en werk van beeldend kunstenaar Hugo Veldt				
19U30	50'	DE BELOFTE VAN CLERMONT-FERRAND	LIES VANDEBURIE	H. BAELSKAAI 18	THEATER	UV
		Een fascinerend liefdesverhaal over de kracht van het herinneren, dat zowel pijn als plezier met zich meebrengt.				
19U30	75'	HET WEISS-EFFECT	HOF VAN EEDE	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
		Drie personages verliezen zich in hun bewondering voor het leven en werk van kunstenaar Edgard Weiss.				
20U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
20U00	45'	DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP	DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€5.00
		Een collectief jonge uilen uit de Kempen dat progressieve en Nederlandstalige rock brengt.				

DE FLASHBACK EN FLASH FORWARD VAN RADIO GAGA

SALON DE RÉUNION OVER TWINTIG JAAR TAZ

Ter meerder eer en glorie van twintig jaar TAZ vroeg het festival de Peppie en Kokkie van theaterland, Joris Hessels en Dominique Van Malder, om een feestelijk reüniegesprek te hosten. Het duo ging in gesprek met een vijftiental gasten die in die twintig jaar van dichtbij of veraf iets te maken hadden met TAZ: recensenten, ex-laureaten, programmatoren, zakelijk leiders en vrijwilligers.

The Van Jets-frontman en Oostendenaar Johannes Verschaeve bracht er samen met ouwe rot Serge Feys onder meer een eigen versie van Lucy Loes' 'Zeekapitein'.

Samen met de gastheren keek de *TAZette* terug en vooruit.

Joris: “Het is een beetje zoals één van onze gasten het verwoordde: in de jaren '90 was er niks in Oostende. Tot TAZ begon. Onze 'show' wilde een luchtige impressie geven van de manier waarop TAZ in die twintig jaar is gegroeid en de betekenis die het festival had en heeft voor wie eraan meewerkte. Voor mij staat TAZ in mijn geheugen gegrift als een festival waar de menselijke ontmoeting en de verbondenheid centraal staan. Een gezonde dosis slordigheid en chaos horen daarbij.”

Dominique: “Ik kom hier al twintig jaar, van het uur nul dus. In het begin als student-acteur. Later als acteur. Ik heb geen enkele editie overgeslagen. Ik heb het festival zien professionaliseren. Die eerste jaren speelden wij drie keer per dag, tien dagen

lang, en daarna gingen we pinten drinken en dansen in Club Terminus. Slopend. Maar een geweldige ervaring voor beginnende spelers. Je werd echt uit je comfortzone gehaald. Het was niet alleen fun, maar ook hard werken. Spelen, workshops geven en 's nachts feesten.”

Joris: “Veel jong werk is ontstaan omdat jonge makers die elkaar niet kenden elkaar hier konden ontmoeten en inspireren.

TAZ is ook een beetje een biotoop. Iedereen kent elkaar en de emoties worden uitgegroot. Ondanks de groei en de professionalisering blijft er een vleugje improvisatie en experiment aanwezig. Omdat het kan en omdat het vaak iets bijzonders teweegbrengt. De eerste jaren stond TAZ echt in het teken van nieuw en jong werk. Ik hoop vurig dat ze daarin blijven investeren.”

Ook de hechte vriendschap tussen de twee staat in rechtstreeks verband met TAZ. De twee kenden elkaar oppervlakkig, tot die ene legendarische nacht in 2001, toen iemand op het idee kwam om in groep te gaan naaktzwemmen in zee.

Joris: “Daar en toen heeft onze vriendschap een fond en een diepere laag gekregen. Dat is nooit meer weggegaan. We zijn peter van elkaars kinderen en kennen elkaar door en door. Het is trouwens een publiek geheim dat er op geen enkel ander theaterfestival zoveel kinderen worden gemaakt, zoveel nieuwe liefdes ontstaan en zoveel relaties stranden.

Iedereen heeft zijn of haar eigen persoonlijke anekdotes over TAZ. Die anekdotes wilden we graag naar boven halen, of het nu de verhalen zijn van een vrijwilliger, van muziekprogrammatior Pieterjan Vervondel of van *founding father* Marc Lybaert.”

Dominique: “We moesten vandaag eigenlijk vooral onszelf zijn. En jezelf zijn, dat is de vermoeiendste vorm van zijn.” *(BP)*

20U00	130'	HOOP	HET NIEUWSTEDELIJK	CC DGP/GROTE POST	THEATER	€16.00
		Hoop is deel drie van de trilogie Hebzucht/Angst/Hoop over de wereld sinds de bankencrisis.				
20U00	75'	TRAECK	KLAPPERS VAN VROUWEN (FMDO)	LOODS NMBS	THEATER	UV
		Een verhaal over zoeken en gevonden worden, over hoop en zijn.				
20U00	140'	WIJ, VARKENLAND, MARKT EN DEGUSTATIE	STICHTING NIEUWE HELDEN/DE WERF	PAALSTEENHOEVE	THEATER	UV
		Een aangrijpende monoloog over terugkeren maar toch doorgaan, over dromen en roots en de zoektocht naar jouw rol in de huidige wereld				
20U30	55'	DRAGGING THE BONE	MIET WARLOP/IRENE WOOL VZW	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
		Een solocreatie waarin immateriële processen worden samengesmolten tot een sculpturaal gegeven.				
21U00	80'	AND WHO WANTS PEACE?	R'M AHARONI	BASISSCHOOL KROONLAAN	THEATER	UV
		Een reenactment van een speech uit 1936, over het verband tussen oorlog, kunst en winstbejag, nog steeds actueel.				
21U30	45'	NAGESPREK DRAGGING THE BONE	STEVEN HEENE	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	GRATIS
		Steven Heene, programmator Jong Theater (2005-2009), gaat na de voorstelling in gesprek met Miet.				
22U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
22U00	50'	KLUSTER	ELIAS VANDENBROUCKE/GODE KEMPEN	MIGO	THEATER	UV
		Muziektheater vol indrukken van de leefwereld van de hedendaagse mens op deze wereld				
22U30	60'	KOLFSKOP	KOLFSKOP	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
		In elke song staat een verhaal centraal, absurd, poëtisch, luchtig én gevat, dat moet verteld worden.				
24U00	60'	WILLIS EARL BEAL	WILLIS EARL BEAL	CC DGP/LOKETTENZAAL	MUZIEK	€10.00
		Dromerige muziek met rauwe gitaren, bas en piano, uniek, fascinerend, een indrukwekkende stem: Willis Earl Beal.				
		TIP: OP VERTOON VAN EEN TAZ TICKET KAN JE HET SPILLIAERT HUIS BEZOEKEN VOOR 2 EURO IPV 5 EURO.				

TWINTIG JAAR TAZ IN TIEN SONGS

MUZIEKSELECTEUR JAN DUCHEYNE BLIKT TERUG

De *TAZette* vroeg mij om aan de hand van tien nummers de afgelopen jaren op TAZ in herinnering te brengen. Ik ga dit op heel persoonlijke wijze doen, maar toch trachten rekening te houden met wat de medewerkers en bezoekers van TAZ zouden kunnen hebben onthouden.

#2 Het lijkt mij wel iets om ook eens via een voormalige centrale gast op TAZ – iemand die meteen herinneringen aan dat bepaalde jaar voor de geest haalt – een nummer te kiezen. Dan is het meteen duidelijk welk muziekstuk ik kies wanneer het over 2005 gaat. Het tweede jaar dat ik dus op TAZ heb gedraaid. Peter Van den Eede van de Koe was toen centrale gast. Peter is ondertussen een vriend geworden, en die vriendschap is toen begonnen. Het laatste moment was onvergetelijk. Toen het feest gedaan was legde ik spontaan *Trois Gymnopédies: N1* van Erik Satie op (en ik liet het doorspelen, ook nummer twee en drie...). En Peter danste alleen. De mensen die Club Terminus dienden af te sluiten maanden ons niet tot spoed aan, want Peter was de centrale gast... Als ik zeg dat hij een kwartier op deze minimale pianotonen heeft gedanst, op sierlijke wijze trouwens, zegt Peter altijd dat het maar vijf minuten was. Zo gaat dat met legendes. Sindsdien heb ik altijd (of toch heel vaak) Satie opgelegd als laatste nummer, dan weten de kenners dat het voorbij is, of zo goed als... ;-) (D)

TELEX

Theater Aan Zee heeft een ecologische mindset en vraagt haar bezoekers om zoveel mogelijk gebruik te maken van het openbaar vervoer of de fiets om zich in Oostende te verplaatsen. Heen en weer crossten tussen de verschillende locaties op TAZ kan al eens voor de nodige fietsproblemen zorgen. In het mobiele fietsfiksatelier van Kamp Noord vind je al het nodige materiaal om je stalen ros te herstellen. Je kan er je fiets ook een heuse make-over geven! Kamp Noord strijkt neer van do 28/7 t/m za 6/8 van 10u tot 13u neer met hun fietsatelier, t.h.v. de Grote Post.

Zanger, ex-journalist, kritische geest én jurylid Jong Muziek op Theater Aan Zee Stijn Meuris (centrale gast TAZ#2007) brengt exclusief op TAZ een try-out van *Tirade*. Een jaaroverzicht met

veel humor, maar ook vanuit het principe 'nagels met koppen'. Geen schouderklopjes van politici of onschuldige knipoogjes naar het establishment, maar harde waarheden en analyses. In *Tirade* fileert Meuris 2016 eigenwijs en op hoogst eigen wijze: wat is er dit jaar gebeurd, en hoe komt dat? Zit er een lijn in de gebeurtenissen, incidenten, schandalen en fenomenen? Zit er nog iemand aan het stuur of moeten we dat alleen maar denken? En hoe komt het dat we dat normaal lijken te vinden? *Tirade* vindt plaats op woensdag 3 augustus om 15u in de Klas in cc De Grote Post. Tickets kosten 8 euro en zijn verkrijgbaar vanaf vr 29/7 om 10u.

Vaste waarde op Theater Aan Zee zijn de Nomaden. Op vr 29/7 gaan de *Alternomaden* en *Egonomaden* van start. Twee parcours. Drie voorstellingen. Sterk en verrassend Jong Werk op unieke Oostendse locaties. Beide parcours gaan van start aan de infostand in het Leopoldpark, telkens om 11u en 15u!

De Lokettenzaal in De Grote Post wordt tijdens TAZ omgetoverd tot 'Club Terminus II'. Tien middernachtconcerten op rij, met aansluitend en tot het ochtendgloren onze favoriete dj Monsieur Le Selecteur. Forget Club Terminus I, dive into Club Terminus II. Op vr 29/7 mag Amerikaan Willis Earl Beal het TAZ-publiek charmeren met zijn dromerige blues, soul, folk en punk.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Phéline Thierens, Lisa Tahon, Anneleen De Leyn, Simon Vandekerckhove

Foto's: Koos Breukel, Lisa Tahon, Steven Massart, Bas de Brouwer, Thomas Lenden, An Oost, Laura Deschepper, Inge Baes

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE

NTGENT OPENT ZIJN NIEUWE THEATERSEIZOEN MET

DE VREEMDEN

NTGent
Floralienhal

21|09|2016 » 27|09|2016

Kamel Daoud | Johan Simons | Reinbert de Leeuw
Mauricio Kagel | György Ligeti | Claude Vivier
NTGent | Ruhrtriennale | AskolSchönberg
Rotterdamse Schouwburg | Ro Theater | Anmodo

Schelstraete Delacourt Associates
Gent Festival van Vlaanderen | Stad Gent
Ambassade van het Koninkrijk
der Nederlanden

+32 9 225 01 01
ntgent.be

© Anton Corbijn

CHECK ONS VOLLEDIG SEIZOENSAANBOD OP NTGENT.BE

Vlaanderen
Kunst
Gent
DEUTSCHE
KUNSTSTADT
GENT
Canon
Knaack